

πλεμάτι

πλεμάτι, το, ουσ. [<αρχ. πλεγματίον, υποκορ. του ουσ. πλέγμα]. **1.** μικρός διχτυωτός σάκος από σχοινί ή νάιλον, που χρησιμοποιεί κανείς για να μεταφέρει διάφορα καταναλωτικά αγαθά, ιδίως τρόφιμα: «κρατούσε στο χέρι του ένα πλεμάτι που ήταν γεμάτο με είδη τροφίμων». Συνών. *δίχτυ (2) / φιλέ (3)*. **2.** το δίχτυ του ψαρά: «τα πλεμάτια ήταν γεμάτα με ψάρια». (Λαϊκό τραγούδι: *ρίχνω το πλεματάκι -καημό πόχει το χειλάκι- και πάνω τρεις κοπέλες και οι τρεις σαν περιστέρες*). **3.** (γενικά) καθετί που είναι πλεγμένο, που έχει δικτυωτή μορφή: «μπροστά στο παράθυρό του τοποθέτησε ένα πλεμάτι, για να μην μπαίνουν στο δωμάτιό του μύγες και κουνούπια». **4.** (στη γλώσσα του ποδοσφαίρου) τα δίχτυα της εστίας: «η μπάλα έφυγε με δύναμη απ' το πόδι του και κατέληξε στο πλεμάτι». Συνών. *δίχτυ (4α) / μπακλαβωτό ή μπακλαβαδωτό / πλεχτό (4) / φιλέ (2α)*. Υποκορ. **πλεματάκι, το**.

- τους *ρίξαμε ένα (δυο, τρία κ.λπ.) πλεμάτια*, τους βάλαμε ένα (δυο, τρία κ.λπ.) γκολ: «έπιασε σπουδαίο παιχνίδι η ομάδα μας και τους *ρίξαμε τρία πλεμάτια*».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας